

D-11

FarmConsult
Sluisstraat 24
7491 GA DELDEN

ONTVANGEN

28 APR. 2015

Gescand

Cluster VRG
Zaaknummer 2015-0312
Ons kenmerk 2015/25819

Uw kenmerk -
Bijlage(n) div.

Behandeld de heer J.M.J.L. Demollin
Telefoon +31 43 389 79 29
Fax +31 43 389 76 43
E-mail jmj.l.demollin@prvlimburg.nl
Maastricht 24 april 2015
Verzonden 24 APR. 2015

Onderwerp

Toezening ontwerpbesluit

Geachte heer, mevrouw,

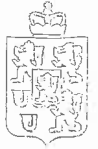
Hierbij doen wij u toekomen het ontwerpbesluit van 23 april 2015 alsmede de bekendmaking daarvan op de aanvraag om vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet 1998 van:

Naam aanvrager	: Maatschap J.M.G.M. Debougnoux en G.M.C.F. Laval en G.M.L. Debougnoux
Adres aanvrager	: Crapoel 2a
Plaats	: 6271 NW Gulpen
Datum binnenkomst aanvraag	: 20 februari 2015
Datum binnenkomst aanvullende gegevens	: 9 april 2015
Zaaknummer	: 2015-0312

Over het ontwerpbesluit kunt u desgewenst uw zienswijzen binnen de inzage termijn kenbaar maken.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

A.T.J. van der Pol
Clustermanager Vergunningen

Kennisgeving Natuurbeschermingswet

Gedeputeerde Staten van Limburg maken bekend dat het volgende ontwerpbesluit is genomen:

Natuurbeschermingswet 1998, ontwerpbesluit

Voor: het wijzigen, uitbreiden en exploiteren van een rundveehouderij

Locatie: Mts J.M.G.M. Debougnoux en G.M.C.F. Laval en G.M.L. Debougnoux, Crapoel 2 A, 6271 NW Gulpen

Datum besluit: 23 april 2015

Zaaknummer: 2015-0312

Inzage

Het ontwerpbesluit en de bijbehorende stukken liggen ter inzage van 29 april 2015 t/m 9 juni 2015:

- in het Gouvernement, Limburglaan 10, Maastricht, na telefonische afspraak, +31 43 389 76 49.
- in het gemeentehuis van Gulpen-Wittem, op de gebruikelijke plaats en tijden.

Vergunningsbesluiten worden gedurende de inzagetermijn ook gepubliceerd op www.limburg.nl/vergunningen.

Rechtsbescherming

Iedereen kan over het ontwerpbesluit van 29 april 2015 t/m 9 juni 2015 schriftelijk of mondeling zienswijzen naar voren brengen. Schriftelijke zienswijzen dient u te sturen naar: Gedeputeerde Staten van Limburg, Postbus 5700, 6202 MA Maastricht onder vermelding van het zaaknummer. Als u een mondelinge zienswijze naar voren wilt brengen, verzoeken wij u voor 2 juni 2015 contact op te nemen met tel. +31 43 389 76 49.

Informatie

Vergunningen: tel. +31 43 389 76 49

Ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten
van Limburg

Vergunning

Artikel 16/19d Natuurbeschermingswet 1998

Maatschap J.M.G.M. Debougnoux en G.M.C.F.
Laval en G.M.L. Debougnoux te Gulpen

Zaaknummer: 2015-0312

Kenmerk: 2015/26137 d.d. 23 april 2015

Verzonden:

24 APR. 2015

1. Aanvraag

Bij brief van 20 februari 2015, ontvangen op 20 februari 2015, heeft Forfarmers Hendrix B.V. namens Maatschap J.M.G.M. Debougnoux en G.M.C.F. Laval en G.M.L. Debougnoux te Gulpen een vergunning ex artikel 16/19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw 1998) aangevraagd voor het wijzigen, uitbreiden en exploiteren van een rundveehouderij, aan de Crapoel 2a te Gulpen. De inrichting is gelegen nabij de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Bemelerberg en Schiepersberg', 'Kunderberg', 'Savelsbos', 'Noorbeemden en Hoogbos', 'Geuldal' en 'Geleenbeekdal' en de Belgische Natura 2000-gebieden 'Voerstreek' en 'Vallée de la Gueulle en aval de Kelmis'. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 2015-0312. Op 9 april 2015 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

2. Procedure en zienswijze

2.1. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag zal gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage liggen in het gouvernement te Maastricht (bibliotheek) en het gemeentehuis van de gemeente Gulpen-Wittem. Gedurende deze termijn kan eenieder bij ons college schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen. Het ontwerpbesluit en de kennisgeving kunnen in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de provincie Limburg (www.limburg.nl). Vervolgens zullen wij, na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, een definitief besluit op de aanvraag nemen. Tegen dat besluit staat beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

2.2. Zienswijzen ten aanzien van de aanvraag

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 44, tweede en derde lid, van de Nbw 1998 hebben wij het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Gulpen-Wittem in de gelegenheid gesteld hun zienswijze naar voren te brengen over de aanvraag.

De gemeente Gulpen-Wittem heeft geen gebruik gemaakt van de gelegenheid om een zienswijze naar voren te brengen met betrekking tot deze aanvraag.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1. **Natuurbeschermingswet 1998 en artikel 6, derde lid, Habitatrichtlijn**

Artikel 19d van de Nbw 1998 heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) in Nederland. Op grond van artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor de uitvoering van projecten of andere handelingen die de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Nederlands Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Het gaat dan in ieder geval om projecten en handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstellingen van het betrokken Natura 2000-gebied (artikel 19e Nbw 1998). Tevens kan rekening worden gehouden met vereisten op economisch, sociaal en cultureel gebied, alsmede met regionale en lokale bijzonderheden.

Op grond van artikel 19kd, eerste lid, van de Nbw 1998, zoals in werking getreden op 25 april 2013, worden onder significante gevolgen als bedoeld in de artikelen 19d, eerste lid, en 19j, tweede lid, van de Nbw 1998 niet verstaan de gevolgen van een handeling, onderscheidenlijk de in een plan voorziene activiteiten, door het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstofgevoelige habitats in een Natura 2000-gebied in de volgende gevallen:

- a. de handeling is gebruik dat op de referentiedatum werd verricht, onderscheidenlijk het plan was van toepassing op de referentiedatum en is sedertdien niet of niet in betekenende mate gewijzigd, en heeft sedertdien per saldo geen toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied veroorzaakt;
- b. de handeling is een activiteit die na de referentiedatum is begonnen, of een gebruik dat na de referentiedatum in betekenende mate is gewijzigd, onderscheidenlijk het plan is van toepassing geworden na de referentiedatum, of is nadien in betekenende mate gewijzigd, waarbij is verzekerd dat, in samenhang met voor die activiteit getroffen maatregelen, de stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied als gevolg van die activiteit of dat gebruik of dat plan, per saldo niet is toegenomen of zal toenemen.

De referentiedatum voor de Limburgse Habitatrichtlijngebieden is krachtens artikel 19kd, derde lid, van de Nbw 1998 7 december 2004. Met inachtneming van de huidige jurisprudentie, betekent dit concreet dat voor zover een aanvraag om vergunning als bedoeld in de artikelen 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 strekt tot het veroorzaken van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige Limburgse Habitatrichtlijngebieden, de vergunning in zoverre met toepassing van artikel 19kd, eerste lid, onder a, van de Nbw 1998 in principe kan worden verleend indien de aanvraag per saldo niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats ten opzichte van de situatie waarvoor op 7 december 2004 toestemming bestond op grond van de Wet milieubeheer of de Hinderwet. Dit laatste lijkt blijkens uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 en 27 november 2013 (zaaknummers 201211640/1/R2 en 201303938/1/R2) uitzondering in gevallen waarin voor de exploitatie van de inrichting niet eerder een vergunning op grond van de Nbw 1998 of de

Natuurbeschermingswet (oud) is verleend en na 7 december 2004 in het kader van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht minder ammoniak/NOx-emissie is toegestaan. In voorkomend geval kan met toepassing van artikel 19kd, eerste lid, onder a, van de Nbw 1998 uitsluitend een vergunning krachtens artikel 19d van de Nbw 1998 worden verleend, indien de aanvraag per saldo niet leidt tot een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied ten opzichte van de na 7 december 2004 laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Is sprake van een geval als bedoeld in 19kd, eerste lid, onder b, van de Nbw 1998, dan dient er mede gezien de jurisprudentie vanuit te worden gegaan dat de betreffende vergunningaanvraag in zoverre kan worden gehonoreerd indien deze per saldo niet leidt tot een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige Limburgse Habitatrichtlijngebieden ten opzichte van (het voortzetten van) de bestaande situatie waarvoor toestemming bestaat op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de Wet milieubeheer of de daaraan voorafgaande Hinderwet.

Voor de Limburgse Vogelrichtlijngebieden geldt als referentiedatum, afhankelijk van de datum waarop het desbetreffende gebied ter uitvoering van de Vogelrichtlijn is aangewezen, 24 maart 2000 of 10 juni 1994. Daarbij is voor wat betreft het hanteren van de referentiedatum 10 juni 1994 aansluiting gezocht bij de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011 (zaaknummer 201003301/1/R2). In deze uitspraak is onder meer geoordeeld dat in voorkomend geval dat een Vogelrichtlijngebied is aangewezen vóór 10 juni 1994 (de datum waarop de omzettingstermijn van de Habitatrichtlijn is afgelopen), voor het betreffende Vogelrichtlijngebied 10 juni 1994 als referentiedatum moet worden aangehouden. Met inachtneming van de juiste referentiedatum (24 maart 2000 of 10 juni 1994), is hetgeen hiervoor in relatie tot de Limburgse Habitatrichtlijngebieden werd gesteld ten aanzien van artikel 19kd van de Nbw 1998, van overeenkomstige toepassing op de Limburgse Vogelrichtlijngebieden.

Overigens kan bij de beoordeling van vergunningaanvragen als bedoeld in de artikelen 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 die (mede) voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden en waarbij is vastgesteld dat geen toepassing kan worden gegeven aan artikel 19kd van de Nbw 1998, de door ons college bij besluit van 27 november 2012 vastgestelde Beleidslijn "Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden" (verder: de beleidslijn) in aanmerking worden genomen, zoals deze heeft te gelden na de inwerkingtreding van het gewijzigde artikel 19kd van de Nbw 1998 per 25 april 2013. Wordt deze beleidslijn in aanmerking genomen dan dient, anders dan bij toepassing van artikel 19kd van de Nbw 1998, in principe aan de hand van een passende beoordeling te worden aangetoond dat voor zover de vergunningaanvraag strekt tot een (tijdelijke) toename van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden bedoelde toename in de vorm van een saldering of anderszins wordt gemitigeerd. Volgens de beleidslijn geldt daarbij in de regel als toetsmoment 7 december 2004, hetgeen tevens veronderstelt dat in voorkomend geval dat wordt gesaldeerd, dit dient plaats te vinden met ammoniak/NOx-rechten die op deze datum bij de saldogevende locatie(s) aanwezig waren op grond van de Hinderwet of de Wet milieubeheer.

Wordt een vergunningaanvraag (mede) beoordeeld op grond van de artikelen 19e t/m 19h van de Nbw 1998, dan dient er verder op grond van huidige jurisprudentie vanuit te worden gegaan dat bij wijziging of uitbreiding van een bestaande inrichting – waarvoor nog niet eerder een vergunning krachtens de Nbw

1998 is verleend – de aanvraag betrekking dient te hebben op de exploitatie van de gehele inrichting na uitbreiding of wijziging. Daarnaast kan aan de hand van recente uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (uitspraken van 5 november 2014, zaaknummer 201401834/1/R6, 19 december 2014, zaaknummers 201110075/4/R4 en 201201853/3/R4) en 11 maart 2015, zaaknummers 201207642/1 en 201307354/1) worden afgeleid, dat in voorkomend geval dat de kritische depositiewaarden reeds worden overschreden een toename van stikstofdepositie niet per definitie betekent dat de natuurlijke kenmerken van het betreffende Natura 2000-gebied worden aangetast. Of van een zodanige aantasting sprake is casu quo het aangevraagde project het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen belemmert, dient ook in een dergelijke situatie beoordeeld te worden aan de hand van alle relevante feiten en omstandigheden.

Ingevolge artikel 15a, tweede lid, van de Nbw 1998 vervalt een besluit houdende de aanwijzing van een Beschermd Natuurmonument voor zover en met ingang van het tijdstip waarop dat Beschermd Natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen Natura 2000-gebied (Vogelrichtlijngebied of Habitatrichtlijngebied). Indien met toepassing van artikel 15a, tweede lid, van de Nbw 1998 een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als Beschermd Natuurmonument geheel of gedeeltelijk is vervallen, heeft de instandhoudingsdoelstelling voor het op grond van artikel 10a, eerste lid, aangewezen Natura 2000-gebied mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen besluit (zie artikel 15a, derde lid, van de Nbw 1998).

3.2. Artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn.

Buitenlandse Natura 2000-gebieden vallen niet onder de reikwijdte van artikel 19d Nbw 1998. In voorkomend geval dat een project op Nederlands grondgebied negatieve effecten kan hebben op één of meer buitenlandse Natura 2000-gebieden, dient evenwel te worden beoordeeld of vergunningverlening in overeenstemming is met artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 24 augustus 2011 inzake de Kolencentrale Eemshaven, zaaknummer 200902744/1/R2). Artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn bepaalt dat voor elk plan of project dat significante effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied een passende beoordeling moet worden gemaakt en slechts toestemming voor het plan of project wordt gegeven wanneer de zekerheid is verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zal aantasten. Is bij een project op Nederlands grondgebied mogelijk sprake van significante negatieve effecten op een buitenlands Natura 2000-gebied, maar is geen passende beoordeling gemaakt en/of bestaat op grond daarvan niet de vereiste zekerheid, dan volgt uit artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn dat daarvoor geen toestemming kan worden gegeven en de daartoe aangevraagde vergunning krachtens de Nbw 1998 of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) dient te worden geweigerd.

Het beoordelingskader op grond van primair artikel 6 van de Habitatrichtlijn is in de praktijk met name van belang voor aanvragen voor projecten op Nederlands grondgebied die (mede) voorzien in stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden. Resulteert een zodanige aanvraag niet in een toename van stikstofdepositie op één of meer buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de laagst toegestane ammoniak/NO_x-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht op of na de daarvoor geldende referentiedatum/referentiedata, dan kan er mede gezien de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanuit

worden gegaan dat significante effecten in zoverre zijn uitgesloten. Alsdan verplicht artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn niet tot het maken van een passende beoordeling en verzet deze bepaling zich niet tegen vergunningverlening voor het betreffende project.

In voorkomend geval dat een vergunningaanvraag voor een project (wel) voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de op of na de daarvoor geldende referentiedatum/referentiedata laagst toegestane ammoniak/NO_x-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (= de referentiesituatie), is het antwoord op de vraag of de aangevraagde situatie significante effecten op deze gebieden kan hebben afhankelijk van de toetsingsmethode die wordt gehanteerd. Sinds de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 april 2014 (zaaknummer 201304678/1/R2) inzake RWE Eemshaven, is immers evident dat in zoverre niet per definitie de Nederlandse toetsingsmethode dient te worden gehanteerd. Onder omstandigheden kan, zo blijkt uit voornoemde uitspraak, voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden (mede) toepassing worden gegeven aan een daarvoor relevante buitenlandse toetsingsmethode.

In verband hiermee wordt onderstaand niet alleen ingegaan op de Nederlandse toetsingsmethode, maar tevens op de relevante buitenlandse toetsingsmethodes voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Toepassing van deze buitenlandse toetsingsmethodes is met name relevant, indien een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de op of na de daarvoor geldende referentiedatum/referentiedata laagst toegestane ammoniak/NO_x-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Is van een zodanige toename geen sprake, dan kan er immers reeds op grond van de Nederlandse rechtspraak vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op Natura 2000 gebieden (in Nederland of daarbuiten) zijn uitgesloten en bestaat geen aanleiding om in zoverre (mede) een buitenlandse toetsingsmethode toe te passen. Wordt een zodanige buitenlandse toetsingsmethode toegepast, dan wordt daarbij aangetekend dat de jurisprudentie omtrent toepassing daarvan nog niet is uitgekristalliseerd. Inherent daaraan is dat aan toepassing van deze toetsingsmethodes een zeker risico is verbonden in voorkomend geval dat dit aan Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt voorgelegd.

3.2.1. De Nederlandse toetsingsmethode voor stikstofdepositie

Zoals hiervoor reeds vermeld, kunnen op grond van de Nederlandse rechtspraak significante negatieve effecten op een Natura 2000-gebied uitgesloten worden geacht, indien een vergunningaanvraag (per saldo) niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op een zodanig gebied ten opzichte van de op of na de daarvoor geldende referentiedatum laagst toegestane ammoniak/NO_x-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Dit geldt ten aanzien van zowel Nederlandse als buitenlandse Natura 2000-gebieden. Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied ten opzichte van de hiervoor aangeduide referentiesituatie wel in een toename van stikstofdepositie op een Nederlands of buitenlands Natura 2000-gebied, dan dient er op grond van de Nederlandse toetsingsmethode vanuit te worden gegaan dat de aanvraag significante effecten op dit gebied kan hebben. Dat laatste impliceert ten aanzien van een buitenlands Natura 2000-gebied dat op grond van artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn een passende beoordeling moet worden gemaakt. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning met inachtneming van de

Nederlandse toetsingsmethode uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op het betreffende buitenlandse Natura 2000-gebied zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet zullen worden aangetast.

3.2.2. De Duitse toetsingsmethode voor stikstofdepositie

Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voor geen enkel Duits Natura 2000-gebied in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan kan er volgens de Duitse toetsingsmethode vanuit worden gegaan dat significante effecten zijn uitgesloten. Leidt een zodanige aanvraag voor één of meer Duitse Natura 2000-gebieden wel tot een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan dient voor het/de betreffende gebied(en) een nadere beoordeling plaats te vinden. Deze beoordeling bestaat er in voorkomend geval primair uit dat ten aanzien van het/de betrokken gebied(en) voor de relevante habitattypen wordt nagegaan of rekening houdend met de extra stikstofdepositie als gevolg van het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten, de minimumwaarde van het zogenaamde critical loads-bereik (CL-bereik) wordt overschreden. Wordt de minimumwaarde van het CL-bereik niet overschreden óf bedraagt de stikstofdepositie die wordt veroorzaakt door het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten voor de relevante habitattypen minder dan 3% van de minimumwaarde van het CL-bereik, dan kunnen significante effecten ook voor het/de betrokken Duitse Natura 2000-gebied(en) uitgesloten worden geacht.

Rest de situatie dat de minimumwaarde van het CL-bereik wordt overschreden én het 3%-criterium wordt overschreden. Alsdan dient aan de hand van een passende beoordeling anderszins de zekerheid te zijn verkregen dat de natuurlijke kenmerken van de Duitse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast. Bij ontstentenis van deze zekerheid, dient er in voorkomend geval vanuit te worden gegaan dat vergunningverlening voor het aangevraagde project niet in overeenstemming is met artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn.

Overigens kan onder omstandigheden, in afwijking van het normaliter in eerste aanleg te hanteren (afbakenings)criterium van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar), een afbakeningscriterium worden gehanteerd van 0,3 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar). Een en ander is evenwel afhankelijk van onder meer de juridische ontwikkelingen en de staat van instandhouding van de kwalificerende habitats en soorten ten tijde van het besluit op de vergunningaanvraag.

3.2.3. De Vlaamse toetsingsmethode voor stikstofdepositie

De beoordeling van de effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden bevindt zich in Vlaanderen momenteel in een transitiefase, die uiteindelijk moet leiden tot vaststelling van een Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) naar Nederlands voorbeeld. Onderdeel van deze transitiefase is de inwerkingtreding per 27 februari 2015 van een tijdelijke Vlaamse toetsingsmethode voor de beoordeling van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden.

Op basis van deze toetsingsmethode kunnen significante negatieve effecten in eerste aanleg uitgesloten worden geacht, indien in een Vlaams Natura 2000-gebied met inbegrip van de bijdrage van een aangevraagd project op Nederlands grondgebied geen sprake is van een overbelaste situatie dan wel wanneer als gevolg van een zodanig project binnen een Vlaams Natura 2000-gebied ter plaatse van een relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone de zogenaamde nulcontourlijn niet wordt overschreden. De nulcontourlijn bedraagt in deelgebieden van een Vlaams Natura 2000-gebied waar

voedselarme wateren (habitattypen 3110 en 3130) voorkomen of ten doel zijn gesteld 0,18 kg N/ha/jaar (12,85 mol/ha/jaar) en in de overige Vlaamse Natura 2000-gebieden 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar). Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied binnen één of meer Vlaamse Natura 2000-gebieden ter plaatse van een relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone in een toename van stikstofdepositie van meer dan 0,18 kg N/ha/jaar (12,85 mol/ha/jaar) onderscheidenlijk 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar), dan is in zoverre een nadere beoordeling noodzakelijk.

Relevant voor deze nadere beoordeling is of de stikstofdepositie als gevolg van het aangevraagde project (mede) voortvloeit uit ammoniakemissie dan wel sec voortvloeit uit NO_x-emissie.

Voor zover de stikstofdepositie als gevolg van het aangevraagde project (mede) voortvloeit uit ammoniakemissie en sprake is van een uitbreiding van bestaande activiteit of een zogenaamde "hervergunning", kunnen significante negatieve effecten uitgesloten worden geacht indien het aangevraagde project ter plaatse van de relevante (potentiële) habitattypen of een daarvoor aangewezen voorlopige zoekzone leidt tot een toename van stikstofdepositie van minder dan 3% van de geldende kritische depositiewaarde. Let wel: het criterium van 3% geldt niet voor nieuwe activiteiten (= activiteiten die feitelijk niet eerder plaatsvonden). Is sprake van nieuwe activiteiten en leiden deze tot een overschrijding van de nulcontourlijn, zoals hiervoor toegelicht, dan kunnen significante negatieve effecten niet op voorhand uitgesloten worden geacht.

Voor zover de door het aangevraagde project veroorzaakte stikstofdepositie louter voortvloeit uit NO_x-emissie, kunnen significante negatieve effecten uitgesloten worden geacht indien het aangevraagde project ter plaatse van de relevante (potentiële) habitattypen of een daarvoor aangewezen voorlopige zoekzone leidt tot een toename van stikstofdepositie van minder dan 5% van de geldende kritische depositiewaarde. Daarbij geldt geen uitzondering voor nieuwe activiteiten. Voorwaarde voor uitbreidingen van bestaande activiteiten, zogenaamde "hervergunningen" en nieuwe activiteiten is evenwel dat in de vergunning de gangbare emissiereducerende technieken (BBT) zijn voorgeschreven.

Voldoet het aangevraagde project op Nederlands gebied niet aan de hiervoor genoemde criteria, dan is vergunningverlening daarvoor niet in overeenstemming met artikel 6, derde lid, van de Habitatrictlijn, tenzij op grond van een in een passende beoordeling opgenomen ecologische onderbouwing de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de relevante Vlaamse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

3.2.4. De Waalse toetsingsmethode voor stikstofdepositie

Wallonië kent op dit moment geen eigen toetsingsmethode voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op Waalse Natura 2000-gebieden, veroorzaakt door aangevraagde projecten. Dat laatste veronderstelt dat de toetsing van een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied, welke voorziet in stikstofdepositie op één of meer Waalse Natura 2000-gebieden in zoverre bij voorkeur dient plaats te vinden via de Nederlandse methode.

Relevant is evenwel dat - naar aanleiding van voorliggende vergunningaanvragen van ENCI B.V. te Maastricht en tegen de achtergrond van het bepaalde in artikel 4, derde lid, van het Verdrag van de Europese Unie - in dit verband op 15 januari 2015 afstemmingsoverleg heeft plaatsgevonden met het Waalse gewest, meer in het bijzonder met het Département de la Nature et des Forêts (DNF). Daarbij is namens DNF medegedeeld dat, bij gebreke van een Waalse toetsingsmethode, ermee wordt ingestemd dat de beoordeling van een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied welke (mede) voorziet in stikstofdepositie op één of meer Waalse Natura 2000-gebieden in zoverre plaatsvindt

met inachtneming van de hiervoor toegelichte Vlaamse toetsingsmethode. Een en ander zal door DNF bij brief worden bevestigd.

Gegeven het feit dat DNF daarmee uitdrukkelijk heeft ingestemd, is het verdedigbaar dat voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op Waalse Natura 2000-gebieden, welke wordt veroorzaakt door een aangevraagd project op Nederlands grondgebied de Vlaamse toetsingsmethode wordt toegepast. Dit laatste geldt te meer nu in voorkomende gevallen dat het voornemen bestaat om voor een zodanig project tot vergunningverlening over te gaan, tijdig afstemmingsoverleg plaatsvindt met DNF waarbij informatie wordt verstrekt over (de gevolgen van) het betreffende project, de vergunningaanvraag (inclusief alle relevante bijbehorende stukken) en de (ontwerp)besluiten tot vergunningverlening aan de Waalse autoriteiten worden gezonden, van de (ontwerp)besluiten op een toereikende wijze kennis wordt gegeven in Wallonië, alsmede genoegzaam de gelegenheid wordt geboden om kennis te nemen van alle relevante stukken, zienswijzen naar voren te brengen en beroep in te stellen.

3.3. De kenmerken van de beschermde gebieden

3.3.1. Geuldal

Natura 2000 Landschap	: <i>Heuvelland</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Beschermde Natuurmonument	: <i>Meertensgroeve</i>
Gemeenten	: <i>Gulpen-Wittem, Maastricht, Eijsden-Margraten, Meerssen, Nuth, Vaals, Valkenburg a/d Geul, Voerendaal</i>
Oppervlakte	: <i>circa 2.472 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Geuldal aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG.

Het Geuldal is met een oppervlakte van bijna 2500 hectaren een van de omvangrijkste Natura 2000-gebieden in ons land. Het Geuldal bestaat uit grote delen van het beekdal van de Geul, de Gulp en een aantal zijbeken met enkele aangrenzende hellingen en plateaudelen. Het gebied wordt gekenmerkt door grote hoogteverschillen en is mede daardoor bijzonder gradiëntrijk. Op de plateaus en hellingbossen zijn door afstromend waterdiepe grubben uitgesleten. In het dal bevinden zich betrekkelijk voedselrijke en natte tot vochtige gronden met een afwisseling van hooilanden en diverse bosgemeenschappen. De hoger gelegen, droge hellingen bestaan uit een voedselarme en kalkarme bovenste helft en een wat voedselrijkere onderste helft, waarbij kalkgesteente soms dagzoomt (in groeven). Op veel plaatsen komen bronnen voor op de hellingen, waaruit smalle beekjes ontspringen. De graslanden en bossen die hier voorkomen bevatten orchideeënrijke hellingbossen, kalkgraslanden, heischrale graslanden en begroeiingen op rotsranden. In het zuidoosten komen op het plateau uitgestrekte beukenbossen voor waarvan de Veldbies-beukenbossen (Luzulo-Fagetum), voor Nederlandse begrippen, bijzonder zijn. Het Geuldal is belangrijk voor Ingekorven en vale vleermuis, daarnaast Vliegend hert, Geelbuikvuurpad en Spaanse vlag.

Aangewezen habitattypen en –soorten en bijbehorende instandhoudingsdoelen

Het Geuldal is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H3260A Beken en rivieren met waterplanten: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6110 *Pionierbegroeiingen op rotsbodem: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6130 *Zinkweiden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6210 *Kalkgraslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6230 *Heischrale graslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6430C Ruigten en zomen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6510A Glanshaver- en vossenstaarthooilanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H7220 *Kalktufbronnen: behoud oppervlakte en kwaliteit.
- H7230 Kalkmoerassen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9110 Veldbies-beukenbossen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9120 Beuken-eikenbossen met hulst: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9160B Eiken-haagbeukenbossen: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H91E0C *Vochtige alluviale bossen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Geuldal is aangewezen voor de volgende soorten zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire soorten zijn aangeduid met een sterretje (*); Habitatsoorten met een plusje (+) aangeduid zijn als complementair doel aan het Habitatrichtlijngebied toegevoegd:

- H1037 +Gaffellibel: behoud omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor vestiging duurzame populatie.
- H1078 *Spaanse vlag: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1083 Vliegend hert: uitbreiding omvang en verbetering kwaliteit van het leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1096 Beekprik: uitbreiding verspreiding, omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1163 Rivierdonderpad: uitbreiding verspreiding, omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1166 Kamsalamander: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1193 Geelbuikvuurpad: uitbreiding verspreiding, omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1318 Meervleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1321 Ingekorven vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1324 Vale vleermuis: uitbreiding omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.

Beschermd Natuurmonument

Ingevolge artikel 15a, tweede en derde lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 vervalt van rechtswege de status van het hieronder aangegeven natuurmonument. Het Beschermd Natuurmonument Meertensgroeve is aangewezen op 20 juli 1983 (NLB/GS/GA-1357; Stcrt. 1983, nr. 146).

Het Beschermd Natuurmonument de Meertensgroeve is gelegen in de overgangszone tussen het plateau van Margraten en de steile zuidelijke wand van het Geuldal, in de gemeente Valkenburg aan de Geul.

Het natuurmonument bestaat uit een voormalige groeve met enkele poelen, terrassen en steile wanden. In deze groeve bevindt zich de grootste populatie van Vroedmeesterpadden in Nederland. De oppervlakte van dit natuurmonument bedraagt 5 ha.

3.3.2. Savelsbos

Natura 2000 Landschap	: <i>Heuvelland</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Gemeente	: <i>Eijsden-Margraten</i>
Oppervlakte	: <i>circa 360 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Savelsbos aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Savelsbos, inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 7 mei 2013 definitief geworden.

Het Savelsbos is een relatief smalle bosstrook met eiken-haagbeukenbos, kalkrijk parelgras-beukenbos en gierstgras-beukenbos op de rand van het Maasterras, tussen het plateau van Margraten in het oosten en het terrassenlandschap van de Maasvallei in het westen. Het herbergt door grote verschillen in hoogte, substraat en microklimaat een grote variatie aan bostypen. De helling wordt overal doorsneden door grubben: laagten die uitgeslepen zijn door het regen- en smeltwater dat van het plateau afstroomt, met veelal een bijzonder microklimaat. De grubben staan meestal droog en bieden plaats aan bijzondere planten. Binnen in en aan de randen van het bosgebied liggen enkele hoogstamboomgaarden en graslanden met daarin kleine delen kalkgrasland en heischraal grasland. De kalkgraslanden liggen vaak op de steile hellingen van plateauranden. Ook zijn er onderaardse groeven aanwezig.

Aangewezen habitattypen en -soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Savelsbos is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H6110 *Pioniersbegroeiingen op rotsbodem: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6210 *Kalkgraslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6430C Ruigten en zomen (droge bosranden): uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9120 Beuken-eikenbossen met Hulst: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9160B Eiken-haagbeukenbossen (heuvelland): behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Savelsbos is aangewezen voor de volgende soorten zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire soorten zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H1078 *Spaanse vlag: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1083 Vliegend hert: uitbreiding omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1318 Meervleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1321 Ingekorven vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.

- H1324 Vale vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.

3.3.3. Kunderberg

Natura 2000 Landschap	: <i>Heuvelland</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Provincie	: <i>Limburg</i>
Gemeenten	: <i>Voerendaal en Simpelveld</i>
Oppervlakte	: <i>circa 95 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Kunderberg aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Kunderberg, inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 7 mei 2013 definitief geworden.

De Kunderberg omvat een reeks hellingen op de noordelijke flanken van het Plateau van Ubachsberg en is gelegen in de gemeenten Voerendaal en Simpelveld, ongeveer een kilometer ten noordoosten van het dorp Ubachsberg. Naast de Kunderberg bestaat het gebied uit de Wiengartsberg, Daalsberg, Putberg en Keverberg. Het plateau ligt op de Kunrader breuk en heeft daardoor steile randen en dagzomend kalkgesteente. Op de hellingen komen soortenrijke kalkgraslanden met veel orchideeën, kalkbossen, met struweel begroeide graften en holle wegen voor. Op een aantal plaatsen liggen oude kalksteengroeves. De Putberg bestaat grotendeels uit oud eiken-haagbeukenbos waarin een bron aanwezig is.

Binnen Zuid-Limburg bevat het Natura 2000-gebied een van de toplocaties met orchideeënrijk kalkgrasland. Deze helling huisvest een groot aantal andere bijzondere soorten, waarvan enkelen soorten hier in ons land hun enige groeiplaats hebben. Daarbij komen elders in het Natura 2000-gebied nog enkele kleinere percelen met kalkgraslanden voor. Van betekenis zijn ook de in het gebied aanwezige holle wegen met restanten kalkgrasland.

Aangewezen habitattypen en –soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Kunderberg is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen aangeduid met een sterretje (*):

- H6210 * Kalkgraslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9160B Eiken-haagbeukenbossen (heuvelland): behoud oppervlakte en kwaliteit.

3.3.4. Bemelerberg en Schiepersberg

Natura 2000 Landschap	: <i>Heuvelland</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Gemeenten	: <i>Maastricht, Eijsden-Margraten en Valkenburg aan de Geul</i>
Oppervlakte	: <i>circa 190 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Bemelerberg en Schiepersberg aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Bemelerberg en Schiepersberg, inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 3 september 2013 definitief geworden.

De Bemelerberg en de Schiepersberg liggen beide op de oostflank van het Maasdal. Het zijn beide schraallandcomplexen waar de gehele gradiënt van uitgesproken zure graslanden op de plateaurand via heischrale graslanden tot kalkgraslanden op de lagere delen van de helling nog aanwezig is. Het gebied rond beide graslandhellingen bestaat uit hellingbossen, graslanden, akkers en landschapselementen als boomgaarden, houtwallen, graften en overhoekjes. Het Koelebos is een hellingbos met een overgang van Esdoorn-Essenbos via Eiken-Haagbeukenbos naar Parelgras-Beukenbos en Wintereiken-Beukenbos. Met name rondom Mettenberg is de ondergroei van het Eiken-Haagbeukenbos en Parelgras-Beukenbos goed ontwikkeld. Verder liggen er zowel onderaardse kalksteengroeven als voormalige dagbouwmergelgroeven in het gebied. De steile kalkrotspartijen van de Winckelberg, de Cluysberg en de open groeves en de grotingangen bevatten pionierbegroeiingen.

Aangewezen habitattypen en -soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Bemelerberg en Schiepersberg is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje(*):

- H6110 *Pioniersbegroeiingen op rotsbodem: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6210 *Kalkgraslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6230 *Heischrale graslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6510A Glanshaver- en Vossenstaarthooilanden (Glanshaver): behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9160B Eiken-haagbeukenbossen (heuvelland): behoud oppervlakte en kwaliteit.

Bemelerberg en Schiepersberg is aangewezen voor de volgende soorten zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG:

- H1166 Kamsalamander: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1193 Geelbuikvuurpad: uitbreiding verspreiding, omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1318 Meervleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1321 Ingekorven vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1324 Vale vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.

Beschermd Natuurmonument

Het voormalig Beschermd Natuurmonument Groeve 't Rooth met een omvang van ongeveer 25 ha. valt in het geheel binnen de begrenzing van het Natura 2000-gebied Bemelerberg en Schiepersberg. Ingevolge artikel 15a, tweede en derde lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 vervalt van rechtswege de status van het natuurmonument. Bij besluit van het Ministerie van Landbouw en Visserij van 17 november 1987, kenmerk NMF/N 87-15477 is het Beschermd Natuurmonument Groeve 't Rooth aangewezen als Beschermd Natuurmonument.

3.3.5. Noorbeemden en Hoogbos

Natura 2000 Landschap	: <i>Heuvelland</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Gemeente	: <i>Eijsden-Margraten</i>
Oppervlakte	: <i>circa 67 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Noorbeemden en Hoogbos aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Noorbeemden en Hoogbos, inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 4 juni 2013 definitief geworden.

De Noor is de naam van een kleine beek in het zuidwesten van het Mergelland, dat in zuidwestelijke richting naar België stroomt en even voorbij de grens in de Voer uitmondt. In de Noorbeemden ontspringen meer dan twintig bronnen. In het beekdal komen natte en droge bosgemeenschappen voor, waaronder diverse typen Elzen- en Essenbossen (bronbos) in de lagere delen van het dal en Eiken-haagbeukenbossen hoger op de helling. Tussen de bossen liggen kleinschalige landbouwgronden met plaatselijk soortenrijke natte hooilanden. De noordelijke helling is rijk aan heggen, holle wegen, hoogstamboomgaarden en graften, met daartussen soortenrijke graslanden. In het Hoogbos komt soortenrijk Eiken-haagbeukenbos voor, dat doorloopt in het Belgische deel van het gebied. Het Hoogbos is doorsneden door drie oude, beboste holle wegen en heeft uitlopers in een aantal grubben. Hier liggen enkele soortenrijke, kalkrijke graslandjes op de helling. Noorbeemden en Hoogbos zijn onderdeel van een grensoverschrijdend natuurgebied: Altembroek, Voer, Noor en Hoogbos.

Aangewezen habitattypen en -soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Noorbeemden en Hoogbos is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H7220 * Kalktufbronnen: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9160B Eiken-haagbeukenbossen (heuvelland): uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H91E0C * Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen): behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Noorbeemden en Hoogbos is aangewezen voor de volgende soort zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG:

- H1083 Vliegend hert: behoud omvang en kwaliteit van het leefgebied voor behoud populatie.

3.3.6. Geleenbeekdal

Natura 2000 Landschap	: <i>Heuvelland</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Gemeenten	: <i>Beek, Heerlen, Nuth, Schinnen, Voerendaal</i>
Oppervlakte	: <i>circa 286 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Geleenbeekdal aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Geleenbeekdal, inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 3 september 2013 definitief geworden.

De Geleenbeek is een zijbeek van de Maas. Het Geleenbeekdal omvat een aantal gebieden langs de boven- en middenloop van de beek en enkele van haar zijbeken tussen Heerlen en Geleen. De beek ontspringt op de noordflank van het Plateau van Ubachsberg ter hoogte van het Imstenraderbos en stroomt vervolgens in noordelijke richting naar de Maas. De beek is relatief diep ingesneden in de met löss bedekte plateaus en wordt gevoed met deels zeer kalkrijk kwelwater dat op diverse plaatsen als bronnen aan de oppervlakte komt. Hierdoor worden soortenrijke broek- en bronbossen, natte graslanden en ruigten aangetroffen, met daarin onder meer populaties van de Zeggekorfslak. Op de beekdalflanken komen hellingbossen voor met Eiken-haagbeukenbos en Wintereiken-beukenbos. In de Kathagerbeemden en een terrein bij Weustenrade komen bijzondere kalkmoerassen voor.

Binnen het Natura 2000-gebied zijn de Kathagerbeemden één van de belangrijkste natuureservaten. Dit moerasgebied bij Vaesrade bestaat uit een complex van bossen, ruigten en een hooiland en bevat een groot aantal bronnen en kwelgebieden. Het gebied is sinds de jaren zestig sterk vernat, door verzakkingen ten gevolge van mijngangen in de ondergrond. De Kathagerbeemden kent een grote diversiteit aan planten en dieren doordat er op een kleine oppervlakte een grote variatie aan milieufactoren voorhanden is. De natuurlijke overstromingsdynamiek is sinds 1988 uit dit deel van de Geleenbeek verdwenen, na bedijking van de oevers.

Het Imstenraderbos ligt ten zuidoosten van de bron bij Benzenrade. Het bos bestaat uit oude Beuken-eikenbossen en Eiken-haagbeukenbossen en is in ieder geval al sinds de 18^e eeuw bebost. Tussen Terworm en Ten Esschen liggen langs de Geleenbeek vochthoudende, basenminnende loofbos- en bronbosvegetaties. Het Cortenbacherbos ligt ten noorden van kasteel Cortenbach en is een vochtig loofbos langs de Cortenbacherbeek, een zijbeek van de Geleenbeek. Bij Weustenrade ligt langs de Geleenbeek een natuurontwikkelingsproject. Het is ontwikkeld tot een gevarieerd gebied met vier bronpoelen en drassige laagten. De deelgebieden Hulsbergerbeemden en Wijnandsrade liggen langs de Hulsbergerbeek, die uitmondt in de Geleenbeek. Deze deelgebieden bestaan uit beekbegeleidende bossen en hooilanden. Deze vegetaties komen ook in het deelgebied Hellebroek voor. De Platsbeek is een andere zijbeek van de Geleenbeek. Rond deze beek liggen vochtige loofbossen, hooilanden en

populierenopstanden en langs de Platsbeek is een populatie van de Nauwe korfslak bekend. Langs de Geleenbeek van de Kathagerbeemden tot en met Schinnen liggen beekbegeleidende bossen. Het Stammenderbos is het meest noordelijk deelgebied en bevat een fraaie overgang van alluviaal bronbos aan de voet naar Eiken-haagbeukenbos op de helling en Beuken-eikenbossenbos langs de bovenrand.

Aangewezen habitattypen en -soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Geleenbeekdal is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H7230 Kalkmoerassen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9120 Beuken-eikenbossen met Hulst: behoud oppervlakte en behoud kwaliteit.
- H9160B Eiken-haagbeukenbossen (heuvelland): behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H91E0C *Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen): uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Geleenbeekdal is aangewezen voor de volgende soorten zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG:

- H1014 Nauwe korfslak: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1016 Zeggekorfslak: behoud omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1083 Vliegend hert: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.

Beschermd Natuurmonument

Het voormalig Beschermd Natuurmonument Kathagerbeemden valt in het geheel binnen de begrenzing van het Natura 2000-gebied Geleenbeekdal.

Ingevolge artikel 15a, tweede en derde lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 vervalt van rechtswege de status van het Beschermd Natuurmonument Kathagerbeemden, aangewezen op 30 maart 1990.

3.3.7. Vallée de la Gueule en aval de Kelmis (Natura 2000 België)

Gebiedscode	: <i>BE-33006</i>
Status	: <i>Habitat- en Vogelrichtlijn</i>
Land/regio	: <i>België</i>
Oppervlakte	: <i>circa 570 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Het gebied bestaat uit open grasland en bos op de hellingen. De Geul vormt het leefgebied voor de ijsvogel, rivierdonderpad en beekprik. Langs de Geul komen ruigten en zomen met moerasspirea voor, evenals alluviale bossen. Aan weerszijden van de Geul ligt een zinkreservaat met vele zeldzame plantensoorten die zich hebben aangepast aan de zinkgrond. Langs het bos van Hees komen bloemrijke hooilanden voor waar onder andere de grauwe klauwier voorkomt. In de ondiepe plassen langs de Geul zitten amfibieën zoals de Kamsalamander.

Flora en fauna

Naast de aangewezen Natura 2000 komen onder andere de volgende soorten voor; Das, Venglazenmaker, Kleine parelmoervlinder, Heideblauwtje, Hazelworm, Levendbarende hagedis, Brede wespenorchis, Zinkschapengras, Zinkveldmuur en Zinkviooltje.

Status Natura 2000

Voor aangewezen habitattypen en soorten zijn door de Belgische overheid nog geen instandhoudingsdoelen geformuleerd.

Gebiedscode: BE-33006

Het Natura 2000-gebied Vallée de la Gueule en aval de Kelmis heeft een totale omvang van 570 hectare. Het grenst aan het Nederlandse Natura 2000-gebied Geuldal.

Habitattypen waarvoor het gebied is aangewezen:

- H3150 Meren met krabbenscheer en fonteinkruiden
- H6130 Zinkweiden
- H6430 Ruigten en zomen
- H6510 Glanshaver- en vossenstaarthooilanden
- H8210 Kalkhoudende rotshellingen met rotsvegetaties
- H9110 Veldbies-beukenbossen
- H9120 Beuken-eikenbossen met hulst
- H9130 Beukenbossen van het type *Asperulo Fagetum*
- H9160 Eiken-haagbeukenbossen
- H91E0 Vochtige alluviale bossen

Habitatrichtlijnsoorten waarvoor het gebied is aangewezen:

- H1078 Spaanse vlag
- H1166 Kamsalamander

Vogelrichtlijnsoorten waarvoor het gebied is aangewezen:

- A229 IJsvogel (broedvogel)

3.3.8. Voerstreek (Natura 2000 België)

Gebiedsbeschrijving

De Voerstreek bestaat uit een variërend landschap, met oude Maasterrassen en leemplateaus met asymmetrische dalen, hoogstamboomgaarden met poelen, brongebieden, graften, holle wegen, grubben en veel bossen. Op veel plaatsen is de bodem erg kalkrijk, maar op de hellingen is de bodem zuur en voedselarm.

Flora en fauna

Bovenaan de helling groeien soorten van het eikenberkenbos. In de Voerstreek bestaat dit bos voornamelijk uit eik - zowel winter- als zomereik - en berk. Ook de lijsterbes is een typerende soort, samen met de om de stammen slingerende kamperfoelie. De kruidlaag bestaat vooral uit adelaarsvaren en diverse braamsoorten.

Lager op de helling, in de smalle beboste strook waar nog krijt in de bodem aanwezig is, komt eikenhaagbeukenbos voor. De overheersende boomsoort is er meestal de es, soms de esdoorn.

De kruidlaag wordt door klimop gedomineerd.

De graften bieden allerlei dieren een schuilplaats, zoals vogels, kleine zoogdieren en insecten.

De das komt van nature voor in de Voerstreek. Daarnaast komt het vliegend hert in de bosgebieden voor.

In het gebied komen plantensoorten als witte veldbies, mispel en trosvlier voor. Op de warme zuidhelling groeien wilde marjolein, kruidvlier en vliegenorchis.

Het water is van goede kwaliteit. In de beken komen de beekprik, rivierdonderpad en beekforel voor.

In een aantal poelen zijn de kamsalamander, rugstreeppad of vroedmeesterpad aanwezig. Langs de Veurs bevindt zich op een aantal plaatsen waardevol alluviaal bos.

In de Voerstreek bevinden zich de kraamkolonies van grensoverschrijdende vleermuispopulaties, die in het Geuldal voorkomen, waaronder de ingekorven vleermuis.

Status Natura 2000

Gebiedscode: BE-2200039

Voor aangewezen habitattypen en soorten zijn door de Belgische overheid nog geen instandhoudingsdoelen geformuleerd.

Het Natura 2000-gebied Voerstreek heeft een totale omvang van 1592 hectare en ligt vlakbij het Nederlandse Natura 2000-gebied Noorbeemden & Hoogbos en grenst aan het Geuldal.

Habitattypen waarvoor het gebied is aangewezen:

- H3260 Beken en rivieren met waterplanten
- H6210 Kalkgraslanden
- H6430 Ruigten en zomen
- H6510 Glanshaver- en vossenstaarthooilanden
- H9110 Veldbies-beukenbossen
- H9130 Beukenbossen van het type *Asperulo Fagetum*
- H9150 Kalk-beukenbossen (*Cephalanthero-Fagetum*)
- H9160 Eiken-haagbeukenbossen
- H91E0 Vochtige alluviale bossen

Habitatrichtlijnsoorten waarvoor het gebied is aangewezen:

- H1083 Vliegend hert
- H1163 Rivierdonderpad
- H1166 Kamsalamander
- H1321 Ingekorven vleermuis
- H1324 Vale vleermuis
- H1304 Grote hoefijzerneus

4. Overwegingen

4.1. Aanvraag

De aanvraag heeft betrekking op het wijzigen, uitbreiden en exploiteren van een rundveehouderij van Maatschap J.M.G.M. Debougnoux en G.M.C.F. Laval en G.M.L. Debougnoux, gelegen aan de Crapoel 2a te Gulpen. Er wordt vergunning gevraagd voor de situatie als weergegeven in tabel 1.

Type	Code Stal	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
Melkkoeien	A 1.9.1	85	4,1	348,5
Jongvee	A 3	55	3,9	214,5
			Totaal	563

Tabel 1 aangevraagde situatie

De 'Code Stal' in tabel 1 en volgende betreft de code zoals opgenomen in de bijlage behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2013, nr. 35932 (31 december 2013) en de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2014, nr. 25403 (10 september 2014).

4.2. Vigerende vergunning

4.2.1. Uitgangssituatie vigerende Natuurbeschermingswetvergunning

'Bemelerberg en Schiepersberg', 'Kunderberg', 'Savelsbos', 'Noorbeemden en Hoogbos', 'Geuldal', 'Geleenbeekdal', 'Voerstreek' en 'Vallée de la Gueulle en aval de Kelmis'.

De vigerende vergunning is op 16 januari 2014 door Gedeputeerde Staten van Limburg op grond van artikel 16/19d van de Nbwet 1998 verleend (kenmerk: 2014/2382) voor het wijzigen, uitbreiden en exploiteren van een rundveehouderij aan de Crapoel 2a te Gulpen nabij de beschermde Natura 2000-gebieden. De vergunning van 16 januari 2014 dient als uitgangspunt voor deze aanvraag, zoals weergegeven in tabel 2.

Type	Code Stal	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
Jongvee	A 3	40	3,9	156
Melkvee	A 1.100.1	44	9,5	418
			Totaal	574

Tabel 2 vigerende situatie

4.3. Effecten op de beschermde natuurgebieden

De inrichting ligt nabij onderstaande beschermde gebieden:

Naam gebied	Afstand in km
Nederland	
Bemelerberg en Schiepersberg	6,8
Kunderberg	8,3
Savelsbos	6,9
Noorbeemden en Hoogbos	5,9
Geuldal	0,5
Geleenbeekdal	9,6
België	
Voerstreek	3,4
Vallée de la Gueulle en aval de Kelmis	6,1

Tabel 3 afstand tot de beschermde gebieden

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag wordt getoetst of het project/handeling, gelet op de instandhoudingsdoelstelling(en), de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kan verslechteren of een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor de gebieden zijn aangewezen. Zure depositie leidt in voedselarme milieus, zoals die aanwezig zijn in de nabij gelegen natuurgebieden, tot verrijking van het milieu (vermesting). Tevens neemt de zuurgraad toe (verzuring). Deze processen hebben een negatieve invloed op de natuurwaarden.

Het verspreidingsmodel AAgro-Stacks behorend bij het door ons gehanteerde vergunningenbeleid, waarmee de stikstofdepositie op beschermde natuurgebieden kan worden berekend, houdt rekening met de feitelijke omstandigheden van de veehouderijbedrijven en de windrichting.

Door de invoer van de feitelijke gegevens van de gebouwen (stallen), zoals onder andere staltype, gebouwhoogte, uittreedsnelheid en het aantal dieren, kan het rekenmodel een (relatief) nauwkeurige weergave maken van de stikstofdepositie op de nabij gelegen natuur. Dit rekenmodel achten wij wetenschappelijk gezien op dit moment het beste en meest nauwkeurig.

Om een goed beeld te krijgen van de depositie op de Natura 2000-gebieden is, gebruikmakend van het computermodel AAgro-Stacks, de depositie berekend op verschillende punten. Het dichtstbijzijnde punt per gebied hebben wij overgenomen in tabel 4 (zie ook bijlage 1). Weergegeven is de depositie in de bestaande en aangevraagde situatie.

Naam	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie uitgangssituatie (mol N / ha / jaar)	Depositie aangevraagde situatie (mol N / ha / jaar)	Afname
------	--------------	--------------	--	---	--------

Nederland					
Bemelerberg en Schiepersberg	184 170	315 610	0,2	0,2	0,0
Kunderberg	195 145	318 300	0,2	0,2	0,0
Savelsbos	182 886	311 338	0,1	0,1	0,0
Noorbeemden en Hoogbos	184 700	309 090	0,2	0,2	0,0
Geuldal	190 375	311 761	8,3	8,2	0,1
Geleenbeekdal	196 666	318 670	0,2	0,2	0,0
België					
Voerstreek	189 495	308 519	0,4	0,4	0,0
Vallée de la Gueulle en aval de Kelmis	193 797	307 223	0,2	0,1	0,1

Tabel 4 depositie op de beschermde gebieden

Uit de berekeningen blijkt dat de stikstofdepositie als gevolg van de aangevraagde situatie in voornoemde beschermde gebieden niet toeneemt.

Uit de aanvraag blijkt verder dat er geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstand-/grondwaterkwaliteitveranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

4.4. Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat gelet op de instandhoudingdoelstellingen onderhavige door Maatschap J.M.G.M. Debougnoux en G.M.C.F. Laval en G.M.L. Debougnoux te Gulpen aangevraagde activiteiten geen (significante) negatieve effecten zullen veroorzaken op de Natura 2000-gebieden. Het natuurschoon en de natuurwetenschappelijke betekenis zullen geen negatieve gevolgen ondervinden, mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteiten in overeenstemming met het bepaalde in de Natuurbeschermingswet 1998.

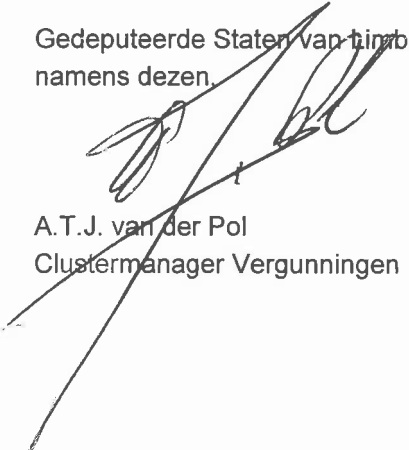
Op het moment dat het onderhavige besluit definitief en onherroepelijk is geworden, treedt dit in de plaats van de voor de inrichting verleende vergunning Natuurbeschermingswet 1998 d.d. 16 januari 2014 (kenmerk: 2014/2382).

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Natuurbeschermingswet 1998, en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. aan Maatschap J.M.G.M. Debougnoux en G.M.C.F. Laval en G.M.L. Debougnoux een vergunning krachtens artikel 19d van de Nbw 1998 te verlenen voor het in de nabijheid van de Natura 2000-gebieden 'Bemelerberg en Schiepersberg', 'Kunderberg', 'Savelsbos', 'Noorbeemden en Hoogbos', 'Geuldal' en 'Geleenbeekdal' wijzigen, uitbreiden en exploiteren van een rundveehouderij zoals aangevraagd d.d. 20 februari 2015 met kenmerk 2015-0312 aan de Crapeol 2a te Gulpen;
2. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 6;
3. Op het moment dat het onderhavige besluit definitief en onherroepelijk is geworden, treedt dit in de plaats van de voor de inrichting verleende vergunning Natuurbeschermingswet 1998 d.d. 16 januari 2014 (kenmerk: 2014/2382).
4. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 20 februari 2015, aangevuld op 9 april 2015, deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen.

A.T.J. van der Pol
Clustermanager Vergunningen

6. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

- De vergunning heeft betrekking op het houden van de dieren aantallen op de stalssystemen aan de Crapoel 2a te Gulpen zoals weergegeven in onderstaande tabel:

Type	Code stal	Aantal dieren
Melkkoeien	A 1.9.1	85
Jongvee	A 3	55

De 'Code Stal' in bovenstaande tabel betreft de code zoals opgenomen in de bijlage behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2013, nr. 35932 (31 december 2013) en de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2014, nr. 25403 (10 september 2014).

- De vergunning heeft betrekking op de emissie van 563 kg NH₃ / jaar, resulterend in een stikstofdepositie op de beschermde natuurgebieden zoals weergegeven in onderstaande tabel:

Naam	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie (mol N / ha / jaar)
Bemelerberg en Schiepersberg	184 170	315 610	0,2
Kunderberg	195 145	318 300	0,2
Savelsbos	182 886	311 338	0,1
Noorbeemden en Hoogbos	184 700	309 090	0,2
Geuldal	190 375	311 761	8,2
Geleenbeekdal	196 666	318 670	0,2

7. Afschriften

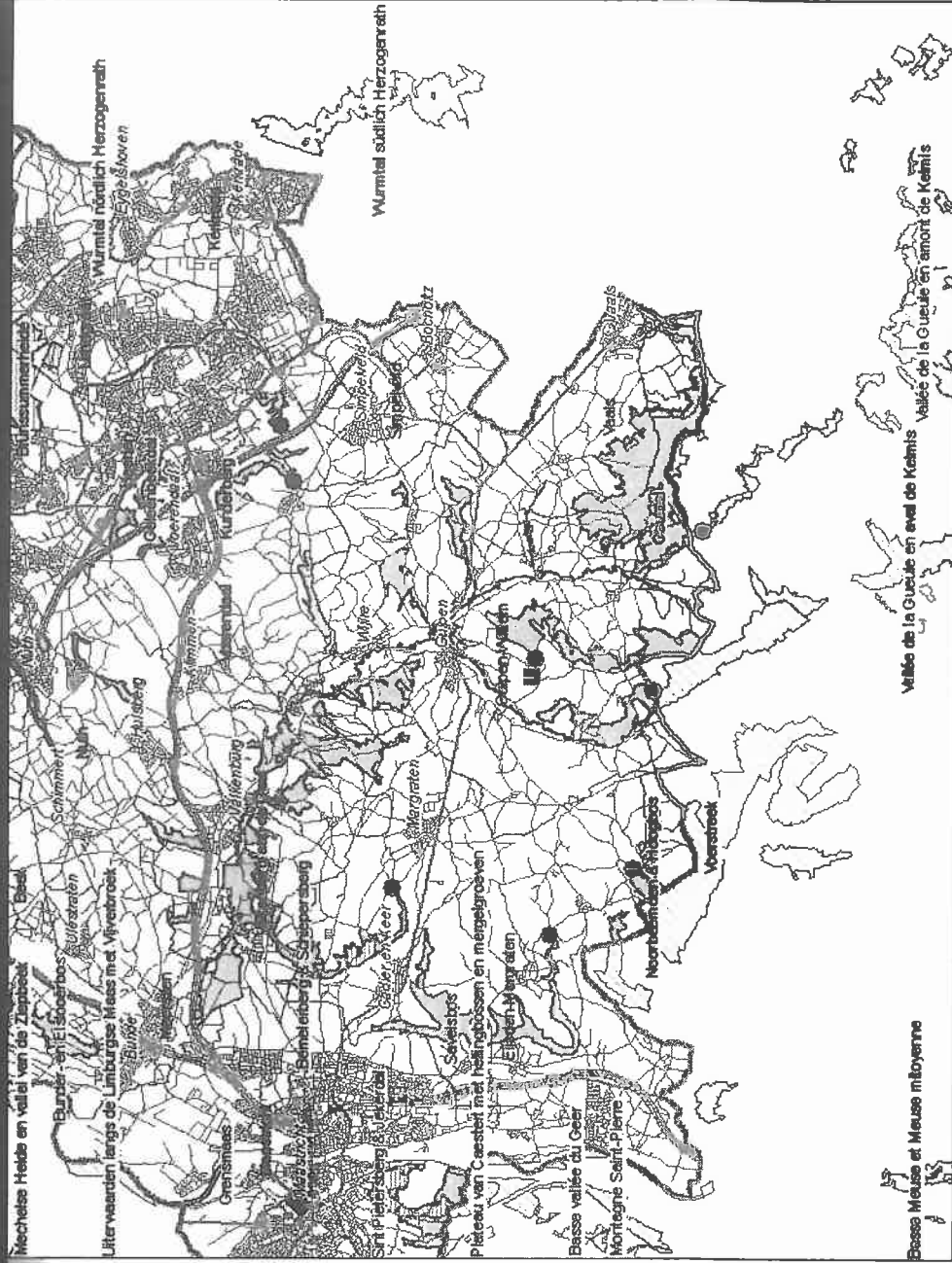
Een afschrift van dit besluit hebben wij verzonden aan:

- Maatschap J.M.G.M. Debougnoux en G.M.C.F. Laval en G.M.L. Debougnoux, Crapoel 2a, 6271 NW te Gulpen, als ontwerpbesluit op de aanvraag;
- Forfarmers Hendrix BV, Sluisstraat 24, 7491 GA, Delden, ter kennisname;
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Gulpen-Wittern, Postbus 56, 6270 AB te Gulpen, ter kennisname;
- Ministerie van Economische Zaken, DG Regio, Postbus 20401, 2500 EK te Den Haag, ter kennisname;
- Vlaamse Overheid, Vlaams Administratief Centrum, Koningin Astridlaan 50, Afdeling Agentschap voor Natuur en Bos, busnummer5, 3500 Hasselt België, ter kennisname;
- SPW – Département de la Nature et Forêts (DNF) – Direction de Liège, MontagneSainte-Walburge 2 – bât. 2, 4000 LiègeBelgië, ter kennisname.

Bijlage 1 - Ligging bedrijf en natuurgebieden

Legenda

- Bedrijf
- Rand natuurgebied
- Rijksgrens
- Provinciegrens
- Bescherm d naturomonument
- Vogelrichtlijngebied
- Habitatrichtlijngebied
- Vogel- en habitatrichtlijngebied
- Habitatrichtlijngebied en bescherm d naturomonument
- Vogel- en habitatrichtlijngebied en bescherm d naturomonument
- Buitenlands Natura 2000-gebied

schaal: 1:100.000
 Datum: 09-04-2015
 Gewest: Limburg (Gemeenschap en Vlaanderen)
 Topografie: 1:50.000 (1:50.000)

provincie limburg